

og den Stilling, vi ere satte i ved at skulle votere over denne Lov. Efterat jeg imidlertid har hørt ærede Medlemmer — saaledes det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Naasløff), det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen), som have bekræftet sig med de vestindiske Anliggender, saa godt som i hele Sessjonen og vistnok ogsaa have taget det Forhold under Overveielse, som staar i Forbindelse med denne Lov, om ikke just udtrykkelig i denne Form, efterat disse Medlemmer have anbefalet Lovforslaget, er jeg tilbøielig til at tro, at det, om ikke uforandret, saa dog i en mere eller mindre forandret Stikfelse bør føres saavidt, at der alligevel kommer Noget ud deraf i denne Sessjon. Jeg skal ikke paa Sagens nærværende Standpunkt opholde Forsamlingen med at antyde enkelte Ændringer eller maaste en enkelt Ændring, som jeg har tænkt mulig, kunde forene de forskjellige Anskuelser i denne Sag, og jeg skal endogsaa ligefrem tilbageholde at nævne den Ændring, som jeg har tænkt mig, idet jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra de ærede Medlemmer fra Aarhus (S. M. Mørk) og Randers (Ree) om Uanskeligheden af, at der vel i intet Tilfælde nedsettes noget Udvalg, da dette vilde være det Samme som at begrave Sagen, men at vi mellem 1ste og 2den Behandling kunde faa en 2—3 Dage til at forhandle i om denne Sag maaste i Forening med den høitærede Finansminister, og at der paa denne Maade kunde gøres nogle Ændringer, der kunde bringe Loven videre — jeg siger, at da jeg antager, at denne Fremgangsmaade vil blive anvendt, skal jeg ikke antyde den Ændring, som jeg tror muligen kunde borttage den Frygt, som Flere vistnok ikke unaturligt have for nu at gaa ind paa en helvis Revision af disse Sager, uden at man dog væsentlig svækker den Hensigt, som man har havt ved at søge at faa denne Lov bragt tilveie. Jeg slutter med at erklære, at jeg vil stemme for Sagens Overgang til

2den Behandling, og at jeg vilde være tilbøielig til at ønske, at vi allesammen vilde gjøre det ikke blot af Hensyn til Loven selv, men ogsaa for derved at give vor yngre Kollega Landsthinget et smukt Exempel i konstitutionel Henseende.

Tauber: Dersom jeg antog, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Rimestad) havde nogensomhelst Forstand paa denne Sag, vilde jeg af hans Udtalelser have følt mig overbevist om, at det var en Bemyttelsestold, der her blev indført, thi det er en bekendt Sag, at det ærede Medlem, som jeg har nævnt, i alle Toldsager er en bestemt Bemyttelsesmand, og at han søger at bevare Bemyttelsen for Fabrikationen samt at indrette vore Toldsatser derefter.

Formanden: Skjøndt de Ættringer, som kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Rimestad), maaste have givet det ærede Medlem nogen Anledning til et skarpt Gjensvar, saa vil jeg dog sige, at det vilde være mindre rigtigt, om man her under Forhandlingerne ville frænsende hinanden Forstand paa de Sager, hvorom der er Tale.

Tauber: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Rimestad) gjorde en særlig Bemærkning til mig, idet han yttrede, at jeg havde sagt, at denne Lov udelukkende vilde være til Fordel for Importørerne, men jeg tror, at jeg tvertimod har sagt, at den blandt Andet ogsaa vilde være til Fordel for Raffinadørerne, hvortilmod jeg sagde, at den Bestemmelse i Loven, at den skal træde i Kraft den 1ste April udelukkende vil være til Fordel for Importørerne. Denne Oplysning vil jeg fremsøre til Berigtigelse af, hvad det ærede Medlem yttrede. — Det er en uheldig Omstændighed ved denne hele Sag, at de andre vestindiske Sagers Behandling er gaaet forud, thi det har navnlig hos de ærede Med-